

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13CoCsp/45/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820203014
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8820203014.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcu: N., I. so sídlom N. XX, XXX XX D., X.: XX XXX XXX, zastúpeného: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokátka, Majerníkova 3479/3A, 841 05 Bratislava, proti žalovanej: S. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. I. XXX/XX, XXX XX D., o zaplatenie 1.335,56 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, č.k. 8Csp/37/2020-75 zo dňa 05.01.2022, takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol, ci.:

„I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanej voči žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a .“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“), § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9, § 54a, § 100 ods. 1, 2, § 101, § 103, § 111, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“).

3. Vychádzal zo zistenia, že strany sporu uzatvorili dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 1.350 eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úrok spojený so spotrebiteľským úverom vo výške 403,20 eur, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavovalo sumu 1.753,20 eur, v 36 pravidelných mesačných splátkach vo výške 48,70 eur vždy k 24. kalendárnemu dňu v mesiaci, počnúc dňom 24.08.2017. Z prehľadu splátok a pokút súd zistil, že žalovaná doposiaľ z poskytnutého úveru uhradila sumu 14,44 eur. Listom označeným ako „Varovanie“ zo dňa 08.11.2017 žalobca upozornil žalovanú, že sa dostala do omeškania s úhradou v poradí tretej splátky vo výške 48,70 eur, splatnej dňa 24.10.2017 v zmysle uzavretej zmluvy o úvere s tým, že s úhradou uvedenej splátky je v omeškaní už 15 dní. Zároveň jej oznámil, že po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením prvej neuhradenej splátky alebo uplynutím termínu poslednej splátky sa stáva splatný celý dlh. Upozornil ju, že v prípade neuhradenia chýbajúcich splátok do 5 dní, si dňa 29.11.2017

uplatní právo a dlh sa stane splatný celý naraz v celkovej výške 1.748,76 eur. Žalobca výzvou na úhradu zo dňa 29.11.2017 oznámil žalovanej, že stratila výhodu splácať dlh prostredníctvom splátok a celý dlh sa stal splatný naraz. Zároveň ju požiadal o úhradu štyroch omeškaných splátok v celkovej výške 180,36 eur a pokuty vo výške 30 eur do 7 dní od dňa doručenia výzvy, s tým, že v prípade zaplatenia do 7 dní môže získať opätovne možnosť ďalej platiť podľa termínov splátkového kalendára. Žalovaná vo svojej výpovedi potvrdila, že uzatvorila zmluvu o úvere, pričom uhradila na úver dve splátky tak, ako sú v žalobe popísané. Výzva na úhradu zo dňa 29.11.2017 jej bola doručená, ale o liste zo dňa 08.11.2017 nemá vedomosť.

4. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že žalobou uplatnený nárok je premlčaný, a to s poukazom na ustanovenie § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 879v Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť. Žaloba bola tunajšiemu súdu doručená dňa 24.11.2020, t.j. za účinnosti vyššie citovaného ust. § 54a Občianskeho zákonníka, preto súd aj bez vznesenej námietky premlčania skúmal, či uplatnený nárok žalobcu už nie je premlčaný. V prípade, ak splnenie dlhu je medzi veriteľom a dlžníkom dojednané v splátkach, môže veriteľ od dlžníka požadovať vždy iba splnenie príslušnej splátky, akonáhle sa táto splátka stane splatnou. Pre každú splátku plynie samostatná 3-ročná premlčacia doba. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka však pripúšťa, aby medzi veriteľom a dlžníkom bolo dohodnuté, príp. aby rozhodnutím súdu bolo určené, že nesplnením jednej zo splátok sa stane splatným celý dlh. V prípade, že dlžník pri takto dohodnutých splátkach nesplní niektorú z nich, takže sa stane splatným celý zostávajúci dlh, premlčacia 3-ročná doba pre právo na zaplatenie celého zostávajúceho dlhu začína plynúť odo dňa, keď sa stala splatnou celá nesplnená splátka. Podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka však veriteľ môže svoje právo na zaplatenie zostávajúceho dlhu ako celku uplatniť iba do splatnosti najbližšej splátky. V prípade, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, musia byť splnené podmienky v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a teda veriteľ môže zosplatiť dlh až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a za súčasného upozornenia dlžníka - spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z uvedeného teda vyplýva, že v prípade spotrebiteľských zmlúv platí, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada, nie od okamihu predčasného splatenia.

5. Premlčacia lehota v zmysle druhej vety §103 Občianskeho zákonníka začala plynúť odo dňa zročnosti tej splátky, od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace, a pre ktorú k zosplateniu došlo. Teda tej, ktorá zosplatenie spotrebiteľského úveru vyvolala. Z listu zo dňa 08.11.2017 adresovaného žalovanej je zrejmé, že v poradí treťou splátkou, ktorú žalovaná neuhradila, je splátka splatná dňa 24.10.2017. Žalobca úver zosplatiť ku dňu 29.11.2017. Keďže v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nesporné vyplýva možnosť vykonať právo zosplatenia až po trojmesačnom omeškaní so splatením príslušnej splátky, v danom prípade k zosplateniu došlo v dôsledku omeškania so splátkou splatnou dňa 24.08.2017, teda hneď prvou splátkou v zmysle uzavretej spotrebiteľskej zmluvy. Aj z uvedeného prehľadu splátok a pokút je zrejmé, že žalovaná neuhradila už prvú splátku v celom rozsahu, nakoľko vykonala len úhradu dňa 29.07.2017 vo výške 4,44 eur a úhradu dňa 20.11.2017 vo výške 10 eur, pričom sa v zmysle predmetnej zmluvy zaviazala vykonávať úhrady vždy k 24. kalendárnemu dňu v mesiaci vo výške 48,70 eur mesačne počnúc dňom 24.08.2017. Keďže od splatnosti splátky splatnej dňa 24.08.2017 do 29.11.2017, kedy žalobca vyhlásil pohľadávku z úveru za predčasne splatnú, uplynuli viac ako tri mesiace, podľa citovaného ust. § 103 Občianskeho zákonníka, plynie premlčacia doba celého zosplateného dlhu od zročnosti nesplnenej splátky, ktorá založila právo veriteľa žiadať predčasné splatenie. K zosplateniu tak došlo v dôsledku omeškania so splátkou splatnou dňa 24.08.2017 a týmto dátumom začala plynúť najneskôr premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovanej v zmysle § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba uplynula dňa 24.08.2020. Žalobca podal žalobu dňa 24.11.2020, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby. Súd zároveň poukázal rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/115/2019 zo dňa 22.10.2019, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/68/2018 zo dňa 22.10.2019 zo dňa 01.08.2018, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/59/2019 zo dňa 26.03.2019 a rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 5Co/256/2018 zo dňa 20.02.2019, z ktorých vyplýva obdobný názor.

6. O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 262 ods. 1 a 2 CSP.

7. Proti tomu rozsudku podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu

prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Uviedol, že podľa bodu 14 Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru (VPPÚ) sa veriteľ a spotrebiteľ dohodli, že ak spotrebiteľ neuhradí včas štyri po sebe nasledujúce splátky prípadne uhradí len časti splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky, stáva sa celý dlh splatný okamžite. V prípade dojednaní podľa bodu 14 VPPÚ nejde o právo veriteľa mimoriadne zosplatiť úver, ale automaticky bez toho, či si veriteľ akési domnelé právo má uplatniť alebo nie. Počítanie premičacej doby celého zosplateného dlhu od prvej omeškanej splátky je zjavne nesprávne, pretože omeškania nevedie k zosplateniu dlhu. Zosplatenie dlhu je dané omeškaním so zaplatením štvrtej splátky. Ak súd odvíjal počiatok plynutia premičacej doby od splatnosti prvej splátky, posúdil vec právne nesprávne. V tejto súvislosti poukázal žalobca na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/256/2018 zo dňa 22.11.2018 z ktorého citoval. Zároveň konštatoval, že ústavnosť tohto rozhodnutia bola potvrdená uznesením ÚS SR zo dňa 27.06.2019 sp. zn. IIÚS/167/2019. Zároveň ako príklad uviedol aj rozsudok Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 26.09.2018 sp. zn. 18C/78/2016 z ktorého vyplýva, že vyhlásením predčasnej splatnosti úveru dňa 10.02.2014 nastala splatnosť všetkých ostatných v budúcnosti splatných splátok. Preto premičacia doba začala plynúť odo dňa 11.02.2014 a uplynula dňa 11.02.2017. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd uznesením v zmysle ust. § 391 ods. 1 CSP rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil na ďalšie konania a nové rozhodnutie.

8. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadrila.

9. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

10. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

11. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte namietaným porušením práva na spravodlivý proces, nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

12. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

13. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktorý objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať

v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti jeho uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že táto odvolacia námietka nebola naplnená.

14. K námietke o nesprávnom právnom posúdení odvolací súd poznamenáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Ani táto odvolacia námietka nebola naplnená.

15. V zhode so súdom prvej inštancie, ani odvolací súd v predmetnej veci nemal pochybnosti o tom, že predmetný vzťah medzi žalobcom a žalovanou, je vzťahom spotrebiteľským, pretože uzatvorená zmluva je štandardnou formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, kde právny žalobca vystupoval v postavení dodávateľa, pretože pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a žalovaná je spotrebiteľom, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Odvolací súd na tomto mieste ešte zdôrazňuje, že základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že tieto sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny, pričom aj predmetná zmluva túto charakteristiku spĺňa.

16. Možnosť predčasne zosplatniť spotrebiteľský úver v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka je upravená v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka s tým, že pre platné zosplatnenie úveru je potrebné kumulatívne dodržanie tam stanovených podmienok, a to: (i) ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, (ii) dohoda medzi veriteľom a dlžníkom o tom, že ak sa nesplní niektorá splátka, stane sa zročným celý dlh (ide o tzv. stratu výhody splátok), prípade celý dlh sa stane zročným aj vtedy, ak to bolo určené v rozhodnutí súdu, (iii) uplatnenie práva najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a (iv) upozornenie spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní. Až po kumulatívnom splnení uvedených podmienok možno dospieť k záveru, že došlo k platnému zosplatneniu spotrebiteľského úveru.

17. V tomto smere je potrebné zdôrazniť, že ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka až po trojmesačnom omeškaní. V tejto časti je toto ustanovenie tzv. *lex specialis* k § 565 druhá veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Ak sa totiž pri pôžičke splácanej mesačnými splátkami musí uplynúť trojmesačné omeškanie s niektorou splátkou, stanú sa následne splatné najmenej dve ďalšie splátky. V takom prípade by veriteľ z takejto spotrebiteľskej zmluvy nikdy nemohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, čo by však bolo v podstate v rozpore s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom sa stali zročnými aj ďalšie splátky. Táto okolnosť však nemá vplyv na plynutie premlčacej doby. Treba zdôrazniť, že ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nedošlo k novelizácii § 103 Občianskeho zákonníka, a preto aj v prípade spotrebiteľských zmlúv premlčacia doba začína plynúť od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa predčasné splatenie žiada a nie od okamihu predčasného splatenia, resp. nie od okamihu splatnosti nezaplatennej splátky, ktorá predchádzala predčasnému zosplatneniu úveru. Skutočnosť spočívajúca v zosplatnení poskytnutého úveru len deklaruje, že došlo k splatnosti dlhu v celom rozsahu, avšak dôvodom vzniku zosplatnenia celého poskytnutého úveru je nesplatenie určitej splátky, teda už od tohto momentu začína plynúť premlčacia doba. Moment zosplatnenia poskytnutého úveru tak nezakladá začiatok plynutia premlčacej doby, rovnako ho nezakladá ani dátum splatnosti nezaplatennej splátky, ktorá predchádzala zosplatneniu úveru, ale rozhodujúcou okolnosťou, z ktorej je potrebné vychádzať je dátum splatnosti tej splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu celého úveru, ako to vyplýva z § 103 Občianskeho zákonníka.

18. Z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie vyplynulo, že v predmetnom prípade išlo o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, pričom medzi stranami nebola sporná dohoda o strate výhody splátok. V konaní zostala spornou otázkou začiatku plynutia premlčacej lehoty. Bolo potrebné správne identifikovať tú splátku, pre ktorú došlo k zosplatneniu celého úveru. Odvolací súd uvádza, že z vykonaného dokazovania súdu prvej inštancie vyplynulo, že žalobca v liste zo dňa 08.11.2017 síce presne označil splátku, od ktorej nezaplatenia odvíjal svoje právo na zosplatnenie celého úveru, avšak súd prvej inštancie postupoval správne, ak identifikáciu prvej nezaplatennej splátky, pre ktorú malo dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti identifikoval na základe ust. § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka tak, že v prípade zosplatnenia ku dňu 29.11.2017 bolo možné zosplatniť celý dlh až po uplynutí troch mesiacov, teda pre prvú splátku splatnú dňa 24.08.2017. K rovnakému záveru možno dôjsť aj na základe uvedenej dlžnej sumy vo výške 180,36 eur, ktorú žalobca uviedol vo „Výzve na úhradu“ zo dňa 29.11.2017. Z tejto vyplýva, že žalovaná neuhradila štyri po sebe nasledujúce splátky vo výške 48,70 eur, t.j. 194,80 eur, pričom z výpisu splátok a pokút je zrejmé, že žalovaná zaplatila spolu 14,44 eur, teda rozdiel zodpovedá sume uvedenej vyššie, t.j. 180,36 eur. Súd prvej inštancie potom dospel k správne záveru, že žalovaná musela byť v omeškaní s platením splátky splatnej už dňa 24.08.2017. Od nasledujúceho dňa, t.j. od 25.08.2017 začala plynúť trojročná premlčacia lehota, ktorá uplynula dňa 25.08.2017. Keďže žaloba bola na súde prvej inštancie podaná dňa 24.11.2020, dospel súd prvej inštancie k správne záveru o premlčaní žalobcovho nároku.

19. Vychádzajúc z vyššie uvedeného tak možno dospieť k rovnakému záveru ako súd prvej inštancie, a teda, že v čase podania žaloby bolo právo žalobcu už premlčané, a teda bol daný dôvod na zamietnutie žaloby.

20. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že správne výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

21. Na základe vyššie uvedeného preto odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 262 ods. 2 C.s.p. tak, že stranám sporu nebol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorej však zo spisu žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevyplývajú, ani si ich neuplatnila. V odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi nemohla byť priznaná náhrada trov odvolacieho konania. Súd preto vyslovil, že stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Správnosť takého rozhodnutia vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp. zn. 6Cdo/544/2015.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).